

ŠVENTOJO TĖVO LEONO XIV LAIŠKAS
PRANCIŠKONIŠKOSIOS ŠEIMOS KONFERENCIJOS GENERALINIAMS MINISTRAMS
PRADEDANT ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO MIRTIES 800-ĄSIAS METINES

[ASYŽIUS, 2026 M. SAUSIO 10 D.]

Pranciškoniškosios šeimos konferencijos

Generaliniams Ministrams

„Mūsų sese mirtie“ – šaukė šv. Pranciškus 1226 m. spalio 3 d. Porciunkulėje, eidamas jos pasitikti kaip pagaliau ramybės kupinas žmogus. Prabėgo aštuoni šimtmečiai nuo Asyžiaus Neturtėlio mirties, įrėžusio Kristaus išgelbėjimo žodį į savo meto žmonių širdis.

Prisimenant reikšmingą jo Perėjimo (*Transitus*) 800 metų sukaktį, trokštu dvasiškai jungtis su visa Pranciškoniškąja šeima ir tais, kurie dalyvaus minėjimo renginiuose, linkėdamas, kad ramybės žinia rastų gilų atgarsį Bažnyčios ir visuomenės šiandienoje.

Savo evangelinio gyvenimo pradžioje jis išgirdo kvietimą: „Viešpats man apreiškė, kad sveikintumės: ‘Viešpats tesuteikia tau ramybę’“^[1]. Šiais esminiais žodžiais jis perduoda savo broliams ir kiekvienam tikinčiajam vidinę nuostabą, kurią Evangelija suteikė jo egzistencijai: ramybė – tai visų Dievo gėrybių visuma, dovana iš Aukštybių. Kokia iliuzija būtų galvoti, kad galima ją sukurti vien žmogiškomis jėgomis! Ir vis dėlto yra aktyvi dovana, skirta priimti ir gyventi kiekvieną dieną^[2].

Tai tas pas sveikinimas, kuriuo prisikėlęs Kristus Velykų vakarą kreipėsi į savo mokinius, išsigandusius ir užsirakiniusius Paskutinės vakariinės kambarėje: „Ramybė jums“^[3]. Tai nėra mandagumo formulė, o tikras Kristaus pergalės prieš mirtį skelbimas. Kaip angelų balsas Kalėdų naktį – „Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms“^[4] – taip ramybė, kurią skelbia Serafiškasis Tėvas, yra toji, kuriai pats Kristus leido nuskambėti tarp dangaus ir žemės.

Šioje epochoje, paženklintoje daugybės, atrodo, nesibaigiančių karų, vidinių ir socialinių susiskaldymų, keliančių nepasitikėjimą ir baimę, jis tebekalba. Ne todėl, kad duoda techninius sprendimus, bet todėl, kad jo gyvenimas nurodo autentišką ramybės šaltinį.

Pranciškoniška taikos, arba ramybės, samprata neapsiriboja ryšiais tarp žmonių, bet apglėbia visą kūriniją. Pranciškus, kuris vadina saulę „seserimi“, o mėnulį „broliu“ ir atpažįsta kiekviename kūrinyje dieviško grožio atspindį, primena mums, kad taika turi apimti visą Kūrinijos šeimą. Ši intuicija ypač primygtinai skamba mūsų laikais, kai bendriesiems namams iškilo grėsmė ir jie kenčia išnaudojimą. Taika

su Dievu, taika tarp žmonių ir su Kūriniu yra neatskiriamos to paties kvietimo siekti visuotinio susitaikymo dalys.

Brangūs broliai, tegu šio tvirto tikėjimo, nepalaužiamos vilties ir uolaus veiklia meile artimui Šventojo pavyzdys bei dvasinis palikimas padeda suprasti, kaip svarbu pasitikėti Viešpačiu, atiduoti visą save ištikimai gyvenant Evangelija, priimti ir nušviesti tikėjimu bei malda kiekvieną gyvenimo aplinkybę ir veiksmą.

Šiais Malonės metais noriu įteikti jums malda, kad šv. Pranciškus Asyžietis ir toliau įkvėptų mums visiems tobulą džiaugsmą ir santarvę:

*Šventasis Pranciškau, mūsų broli, tu prieš aštuonis šimtus metų
išėjai pasitikti sesers mirties kaip ramybės kupinas žmogus,
užtark mus Viešpaties akivaizdoje.*

*Tu Šventojo Damijono Nukryžiuotajame atpažinai tikrąją ramybę,
mokyk mus ieškoti Jame šaltinio susitaikymui,
kuris nugriauna kiekvieną sieną.*

*Tu beginklis peržengei karo ir nesusipratimų ribas,
suteik mums drąsos tiesti tiltus ten,
kur pasaulis stato sienas.*

*Šiuo konfliktų ir susiskaldymų alinamu metu
užtark mus, kad taptume taikos kūrėjais:
beginkliais ir nuginkluojančiais iš Kristaus kylančios taikos liudytojais.
Amen.*

Su šiomis mintimis nuoširdžiai linkiu gėrio ypač jums visiems, kurie sekate Asyžiaus Neturtėlio charizma, ir tiems, kurie įvairiais būdais prisimins *dies natalis* sukaktį, ir iš visos širdies suteikiu trokštamą Apaštališką Palaiminimą.

Iš Vatikano, 2026 m. sausio 7 d.

POPIEŽIUS LEONAS XIV

^[1] *Testamentas* 23.

^[2] Plg. Popiežius Leonas XIV, *Kalba Diplomatiniam korpusui*, 2025 m. gegužės 16 d.

^[3] *Jn* 20, 19.

^[4] *Lk* 2, 14.